Podle stop můžete jednoduše poznat mnoho zvířat. I když se stopy těžko hledají, máme velkou šanci najít alespoň jednu, nepoškozenou stopu a když už ji najdeme, tak bychom měli vědět komu patří.

Jsem zálesák tělem i duší a na svých dobrodružných výpravách jsem poznal všelijaké kejkle a užitečné věci. Jednou z nich je má znalost stop. Níže jsou nakresleny stopy různých zvířat, které se vyskytují v našich lesích.

Bažant

Kachna

Koroptev

Kralík

Vydra

Veverka

Vrabec

Vrána

Tetřev

Jelen

Srna

Srnec

Liška

Pes

Lasice

Ježek

Zajíc

Ondatra

Jezevec

Kanec

Kuna lesní

Kočka

Kuna skalní

Rozlišit liščí a psí stopu nakreslenou na papíře, ještě není žádné umění tento rozdíl je vidět na obrázku. Liška má také na rozdíl od psa dva prostření drápy stočené k sobě. Zvláště, když mohou býti porovnávány (jsou vedle sebe). Délka kroku u lišky bývá od 20 cm do 40 cm, normální výkrok

měří kolem 20 cm. Nejčastěji se liška pohybuje mírným poklusem. Myslivci říkají, že čáruje. Trus lišek je protáhlý – „uzenkovitý“, protože na jednom místě je zaškrcený a tím vznikají dvě na sebe navazující části. Liščí trus je často zbarven do šedavých, až černých odstínů. Způsobuje to velké množství srsti hlodavců, kteří jsou základní složkou liščí potravy. V období, kdy zrají různé bobule, může mít trus lišek mnoho různých barev. Lišky pokládají trus na vyvýšená místa, například na pařezy nebo na kmeny vyvrácených stromů. Dělají to z jednoduchého důvodu: z vyvýšeného místa je pach trusu snadněji rozšiřován větrem. Pachem svého trusu nebo moči označují svá lovecká území. Trus psa je většinou proměnlivý jako exkrement v zapnuntém větráku a většinou je podřízen kvalitou granulí či záruční lhůtou zbytku od večeře. 🙂